



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев2 510/2015**  
**03.02.2016. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље С.К. из М., чији је пуномоћник В.М., адвокат из К., против туженог ДОО А. из К., чији је пуномоћник Ј.П., адвокат из К., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2192/14 од 22.12.2014. године, у седници одржаној 03.02.2016. године, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2192/14 од 22.12.2014. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Кикинди П1 7/14 од 18.07.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила поништај решења туженог број 12-681/2013 од 16.12.2013. године којим јој је отказан уговор о раду број 01-49/09-4460 од 01.11.2010. године и анекси уговора о раду број 01-49/09-460-1 од 01.12.2010. године и број 01-49/09-460-2 од 24.11.2011. године, те да суд обавезе туженог да тужиљу врати на рад и са њом закључи уговор о раду за обављање послова који одговарају њеној стручној спреми и способностима стеченим радом, као и да јој накнади трошкове поступка; ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 70.500,00 динара са законском затезном каматом од 18.07.2014. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2192/14 од 22.12.2014. године жалба тужиље је одбијена и пресуда Основног суда у Кикинди П1 7/14 од 18.07.2014. године потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизији указује, јер су нижестепени судови о свим одлучним чињеницама релевантним за правилну одлуку у овој парници, навели довољне, јасне и потпуне разлоге који су сагласни са изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу код туженог на неодређено време и обављала је послове сменовође у С. ... у М., а обављала је и послове касира. Спорним решењем туженог од 16.12.2013. године, тужилци је отказан уговор о раду од 01.11.2010. године са анексима од 01.12.2010. године и 24.11.2011. године, на основу члана 179. тачка 2. Закона о раду, због учињене повреде радне обавезе прописане чланом 126. Правилника о раду послодавца и то: неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радних обавеза (тачка 1), злоупотреба положаја и прекорачење овлашћења (тачка 3), проузроковање материјалне штете услед непажње или намерно (тачка 20) и прикривање извршене повреде радне обавезе од стране радника или одговорног руководиоца (тачка 22). Наиме, тужилца је 23.10.2013. године пре почетка радног времена продавнице С. .... у М., заменику пословође другог пословног објекта туженог М. П. у М. Т.Р. предала два бокса цигарета произвођача Б. не поштујући одговарајућу процедуру (интерни пребачај). Изнету робу из објекта тужилца није евидентирала, нити је за ту робу издала фискални рачун, иако је знала да роба послодавца не сме да се изнесе без фискалног рачуна. Пре отказа уговора о раду тужилци је уручено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, а упозорење је достављено и синдикалној организацији. Тужилца се није изјаснила на упозорење.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да је спорно решење о отказу уговора о раду законито, због чега тужилца нема право да се врати на рад код послодавца.

Чланом 179. тачка 2. Закона о раду (Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09 и 32/13), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду. За постојање овог отказног разлога потребни услови су радња запосленог која представља биће повреде радне обавезе и кривица запосленог.

По оцени Врховног касационог суда, правилна је оцена нижестепених судова да су се у радњама тужиле на дан 23.10.2013. године када је Т.Р., пословођи другог објекта туженог, предала два бокса цигарета, стакла обележја повреде радне обавезе из члана 126. тачка 1. Правилника о раду тужене (неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радних обавеза), а чиме је образован отказни разлог из члана 179. тачка 2. Закона о раду. Наиме, тужилци је било познато правило послодавца да је забрањено изношење робе из објекта без издавања фискалног рачуна, као и да је за пренос робе из једног објекта у други утврђена одговарајућа процедура (интерни пребачај), али је и поред тог сазнања лицу из другог објекта предала робу - два бокса цигарета, за коју није издала фискални рачун, нити другу пратећу документацију.

Ревизијом се указује да је тужилца по налогу пословође О.М. позајмила другом маркету два бокса цигарета, које су враћене пре пописа робе, а како није постојала забрана позајмљивања робе између малопродајних објеката туженог, нема кривице тужилце за учињену радњу. Врховни касациони суд оцењује неоснованим ове наводе, зато што се тужилца не може ослободити кривице за учињену радњу, из разлога што је она, као запослена код туженог на пословима сменовође, морала да савесно извршава своје радне обавезе, а њена је радна обавеза била да поштује правила туженог у погледу изношења робе из малопродајног објекта, односно преноса робе из једног у други малопродајни објекат туженог.

Због извршене повреде радне обавезе тужилци је законито престао радни однос, а пре отказа уговора о раду тужени је тужилци доставио упозорење на постојање разлога за отказ у складу са обавезом из члана 180. Закона о раду. Како је тужилци законито престао радни однос, нису испуњени услови прописани чланом 191. став 1. Закона о раду за враћање тужилце на рад.

Имајући наведено у виду неосновани су ревизијски наводи да је побијаном одлуком погрешно примењено материјално право.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија  
Весна Поповић,с.р.**